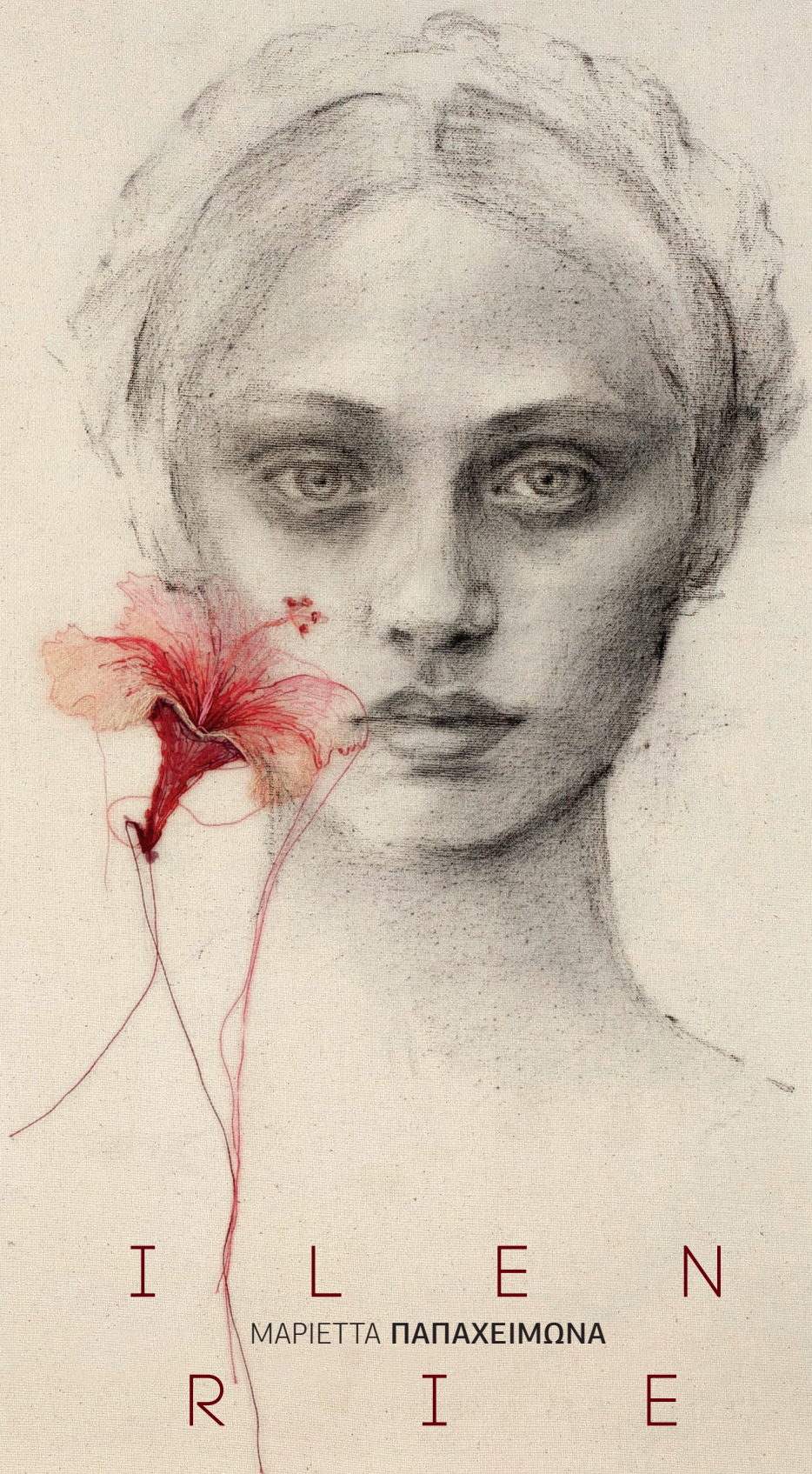

S I L E N T
C R I E S

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΠΑΠΑΧΕΙΜΩΝΑ

MARIETTA ΠΑΠΑΧΕΙΜΩΝΑ

S I L E N T
C R I E S

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΧΟΡΗΓΙΑ

ROUGE
The love of beauty.

Η ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΠΑΠΑΧΕΙΜΩΝΑ, στα έργα της έκθεσης Silent Cries, επαναπροσδιορίζει τη σιωπή, όχι ως απλή παύση ή αδυναμία έκφρασης, αλλά ως μια πολυδιάστατη μορφή συναισθηματικής αντήχησης, μια σύνθετη διαλεκτική μεταξύ μιας σχεδόν ονειρικής αίσθησης εγκλωβισμού και ταυτόχρονης απελευθέρωσης. Είναι η σιωπή της γλώσσας που δεν μπορεί να εκφραστεί, η σιωπή του τραύματος, αλλά και η σιωπή της αναγέννησης. Στα έργα της, εμπλουτισμένα με την παρουσία λουλουδιών και εντόμων, οι μορφές των γυναικών, εγκλωβισμένες σε έναν διάφανο, σχεδόν αιθέριο χώρο, διαρρηγνύουν τα όρια ανάμεσα στη φυσική βιολογία και την υπαρξιακή απόγνωση. Αν και η σιωπή κυριαρχεί, η καλλιτέχνις υπογραμμίζει τη δυνατότητα επανεύρεσης της φωνής μέσα από τη συμβολική χρήση της φύσης. Τα λουλούδια και τα έντομα γίνονται σημεία έκφρασης της καταπιεσμένης κραυγής, υπενθυμίζοντας ότι ακόμα και η πιο ασφυκτική σιωπή κρύβει μέσα της τη δύναμη της αλλαγής. Οι γυναίκες στα έργα της Παπαχειμώνα επικοινωνούν μια βαθύτερη αλήθεια: η σιωπή μπορεί να είναι μορφή αντίστασης, αλλά και πεδίο αναγέννησης.

Η τοποθέτηση λουλουδιών στα χείλη και τα πρόσωπα των γυναικών, αν και φαινομενικά απαλή και ερωτική, κρύβει μια βία υπόγεια, μια βία που δεν εκφράζεται μέσα από τη δύναμη αλλά μέσα από την καταπίεση του αυτονόητου: της ελευθερίας του λόγου. Τα λουλούδια, παραδοσιακά συνυφασμένα με την έννοια της ομορφιάς, της γονιμότητας και της ζωής, εδώ μετατρέπονται σε σύμβολα φίμωσης, καθιλώνοντας τις γυναίκες σε έναν αναπόδραστο βουβό κόσμο. Οι μορφές παραμένουν ημίφωτες, θαμπές πίσω από τα πέταλα, δίνοντας την αίσθηση της εξαύλωσης, της σταδιακής διάβρωσης της ταυτότητάς τους. Η μαρτυρία τους, απύσχα, μοιάζει με έναν ήχο που δεν πρόλαβε να σχηματιστεί πλήρως και αυτό το κενό φορτίζει τα έργα με μια αδιόρατη ένταση.

Στη σειρά αυτή, τα λουλούδια λειτουργούν όχι ως διακοσμητικά στοιχεία, αλλά ως δεσμοί που παγιδεύουν τα υποκείμενα. Τα χρώματα τους, είτε πρόκειται για ζωηρά κόκκινα είτε για πιο απαλά ροζ, λειτουργούν σε αντίθεση με το θλιμμένο βλέμμα των γυναικών, ενισχύοντας τον δικασμό μεταξύ της εξωτερικής φαινομενικότητας και της εσωτερικής οδύνης. Το κόκκινο, ενώ θα μπορούσε να παραπέμπει σε πάθος ή ζωή, εδώ γίνεται σύμβολο του φίμωτρου, που ακυρώνει την ίδια τη φωνή. Τα λουλούδια δεν είναι πλέον εκφραστές του ωραίου, αλλά μεταμορφώνονται σε καταπιεστικούς μηχανισμούς. Αντί να κοσμούν, καλύπτουν, αντί να ελευθερώνουν, περιορίζουν ως μια αδιόρατη μορφή καταναγκασμού που κρατά το υποκείμενο σιωπηλό, φυλακισμένο στην ίδια του την ύπαρξη. Μέσα από αυτή την αλληγορία, η Παπαχειμώνα αναδεικνύει τη θνητότητα ως αναπόσπαστο στοιχείο της ύπαρξης, απογυμνώνοντας την ανθρώπινη εμπειρία από τις επιφανειακές ψευδαισθήσεις.

Αντίστοιχα, τα έντομα που εμφανίζονται σε άλλα έργα, άλλοτε εμβληματικά τοποθετημένα μπροστά από τα χείλη, άλλοτε περιφερόμενα γύρω από τα πρόσωπα, επιτελούν έναν ιδιαίτερο ρόλο. Στη φύση, τα έντομα συνδέονται με τη φθορά, την αποσύνθεση, αλλά ταυτόχρονα και την αναγέννηση και τη μεταμόρφωση. Σε αυτά τα πορτρέτα, όμως, ενσαρκώνουν τη διακοπή της έκφρασης, την εγκατάλειψη της επικοινωνίας. Τα φτερά τους, λεπτοδουλεμένα με κέντημα, προσθέτουν μια

υφή οργανικής παρακμής. Δεν παραπέμπουν στην ελευθερία της πτήσης, αλλά στην απομόνωση. Η παρουσία τους πάνω στα πρόσωπα, καταργεί κάθε έννοια ζωντάνιας, κάνοντάς μας να αναρωτηθούμε αν πρόκειται για ζωντανές φιγούρες ή για μορφές παγιδευμένες στον καμβά. Η ένταση του συμβολισμού αυτού ανατρέπει την παραδοσιακή εικονογραφία των πορτρέτων, προσφέροντας μια παραμορφωμένη εκδοχή της ζωής και του θανάτου, που ενώνονται σε μια βουβή αλληγορία. Είναι αθόρυβα, και όμως η παρουσία τους είναι εκκωφαντική, όπως ακριβώς η φίμωση που επιβάλλεται στις γυναίκες των πορτρέτων.

Αυτή η αντιθετική σύζευξη λουλουδιών και εντόμων, τοποθετημένων μελετημένα στα πρόσωπα των γυναικών, δημιουργεί ένα πολύπλευρο πλέγμα αναφορών. Στα έργα με τα έντομα, ο θεατής δεν μπορεί παρά να νιώσει τη σιωπηλή κραυγή, την αδυναμία έκφρασης που απορρέει από την παρουσία των μικροσκοπικών αυτών πλασμάτων. Στα έργα με τα λουλούδια, ο εγκλωβισμός είναι πιο εσωτερικός και αντηχεί μέσα από την αισθητική της ομορφιάς που παγιδεύει.

Οι γυναίκες της Παπαχειμώνα, ως μορφές εξαιρετικής λεπτομέρειας και άυλης παρουσίας, προβάλλουν μέσα από τα θολά περιγράμματα των πορτρέτων σε γάζα, αποτυπώνοντας μια αίσθηση εύθραυστης αλλά και αδάμαστης υπαρξιακής συνείδησης. Χαρακτηρίζονται από μια αισθητική, όπου η αίσθηση της μελαγχολίας διαχέεται από την παλέτα των ήπιων, γκριζών τόνων. Τα πρόσωπα τους, με τις ανεπαίσθητες γραμμές και τις σκιές, ενισχύουν την ένταση όλων όσων καλούνται να υπομείνουν. Οι μορφές τους γίνονται αιθέριες, αποδίδοντας την αίσθηση ότι η ταυτότητά τους έχει αλλοιωθεί μέσα από τις κοινωνικές πιέσεις ή τα τραύματα που έχουν υποστεί. Το διαπεραστικό τους βλέμμα παραμένει μονίμως αινιγματικό, σχεδόν αδιάφορο, λες και έχουν υποταχθεί στη μοίρα τους. Κι όμως, η ίδια η σιωπή τους φωνάζει, προκαλώντας ταυτόχρονα δέος και ανησυχία. Τα άνθη και τα έντομα, αν και διαφορετικά στην υλική τους υπόσταση, συνυπάρχουν για να τονίσουν αυτή την αμφισημία.

Η Μαριέττα Παπαχειμώνα κατορθώνει να συνθέσει έναν καμβά διαποτισμένο από παραδοσιακά υλικά, όπως η γάζα και το κέντημα, όπου το κάθε στοιχείο ενώνεται για να δημιουργήσει ένα οπτικό σύμπαν ενδοσκοπικό, ανήσυχο, μα συνάμα γοητευτικά υπαινικτικό. Πρόκειται για έργα που δεν προσφέρονται απλώς ως αισθητικά αντικείμενα, αλλά ως βαθιές αναγνωρίσεις της ίδιας της ανθρώπινης φύσης. Είναι δημιουργίες που απαιτούν προσοχή, κατανόηση και, εν τέλει, μια βαθύτερη ταύτιση με την ανθρώπινη μοίρα και την ατέρμονη πορεία της αποδόμησης και της αναγέννησης. Κάθε καμβάς κρύβει μια ιστορία, ένα σιωπηλό επιφώνημα που απαιτεί αποκρυπτογράφηση. Και σε αυτή την αποκρυπτογράφηση, ο θεατής γίνεται συνοδοιπόρος, συμμετέχοντας στην προσπάθεια αποκατάστασης της χαμένης φωνής των μορφών που αποτυπώνονται τόσο αινιγματικά.

Ελένη Γατσά
Ιστορικός Τέχνης

Γυναίκες

που περνούν το χρόνο
που πορεύονται έπ' σωτήρι
που αφήνουν τα μνημόνια

Γυναίκες

παράδοξες στην πορεία της φθοράς
στη γρήνη αναμεία της πατάβας
α-γνώστες, α-νήμερες, α-γνώστες

Γυναίκες

εμφανίζονται στις
μείζοντες στα μάτια τους
για να δοθούν από εκεί το ρήμα του κόσμου.

Αγγελική Αρσένου, Φιλόσοφος

Oh, the things we do for love
 Κάρβουνο σε καμβά, κέντημα σε μετάξι
 59 x 75 εκ. / **2024**

Antigone
 Κάρβουνο σε καμβά, κέντημα σε γάζα
 52 x 60 εκ. / **2024**

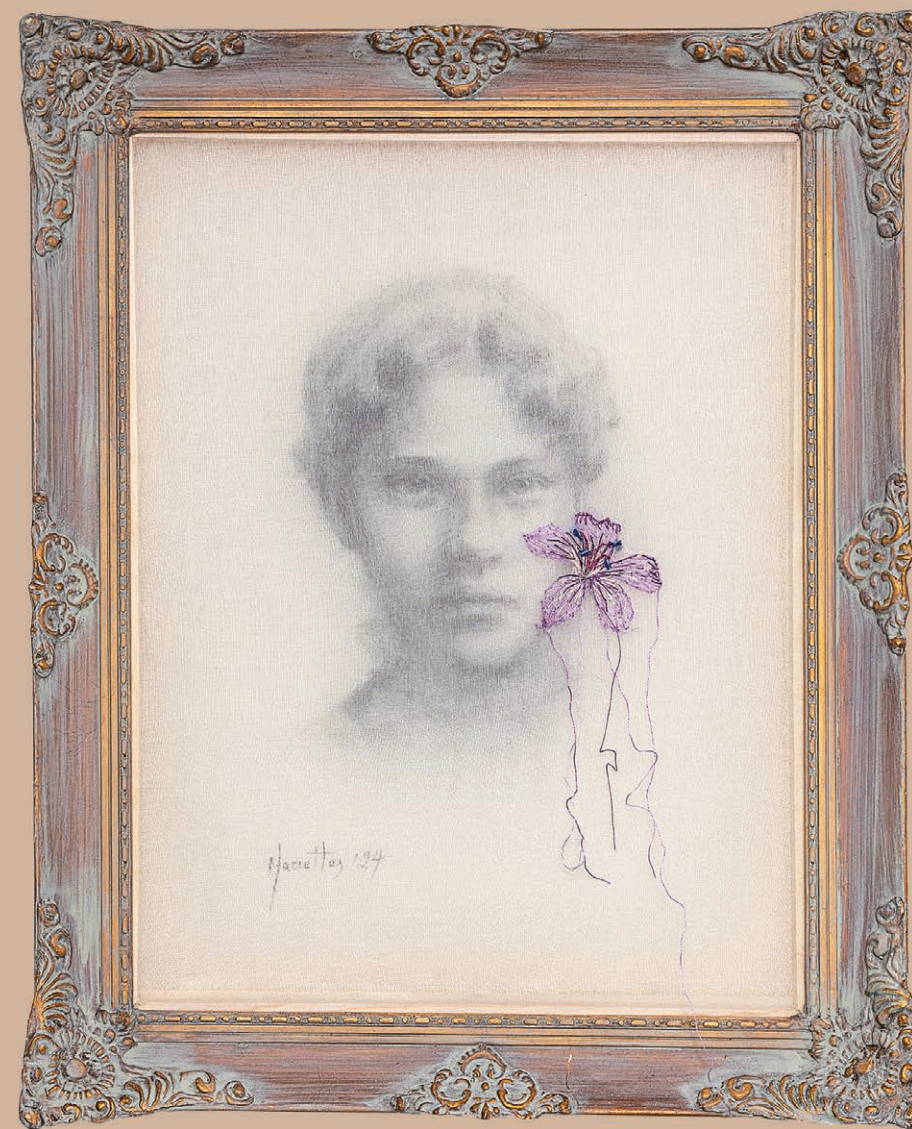
A little too late

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι
35 x 46 εκ. / 2024

There you go again

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι
44 x 61 εκ. / 2024

Be brave, little flower

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι
39 x 48 εκ. / 2024

She was such a proud flower

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι
62 x 72 εκ. / 2024

I remember it all too well

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι
44 x 54 εκ. / 2024

Look what you made me do

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι
44 x 54 εκ. / 2024

Fleeting beauty

Κάρβουνο σε καμβά, κέντημα σε μετάξι
72 x 90 εκ. / 2024

She would have made such a lovely bride

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι

45 x 60 εκ. / 2024

You made a fool of death with your beauty for a moment

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι

45 x 61 εκ. / 2024

Bridled with an orchid

Κάρβουνο σε καμβά, κέντημα σε μετάξι

42 x 52 εκ. / 2024

I've left my window open

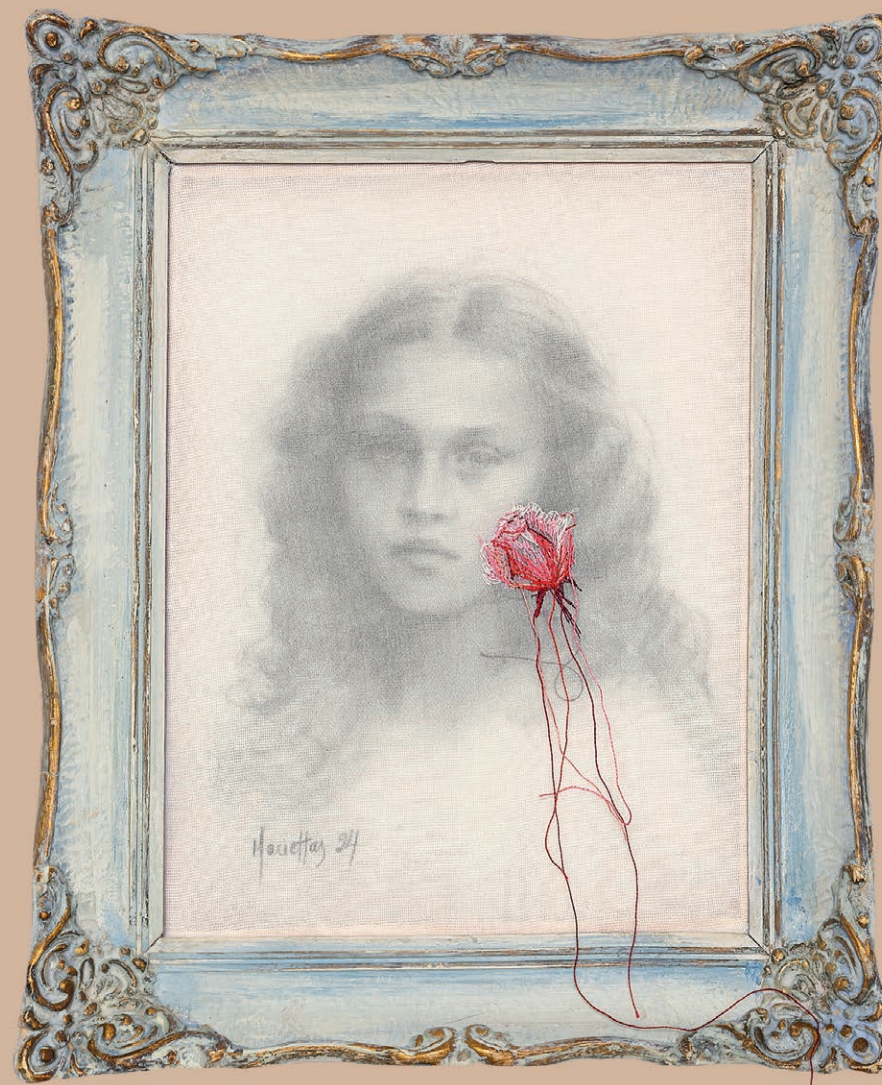
σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι

36 x 42 εκ. / 2024

Never grow up

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι
33 x 39 εκ. / 2024

Little briar rose

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι
28 x 34 εκ. / 2024

Look me in the eye

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι
31 x 58 εκ. / 2024

To the moon and back

Κάρβουνο σε ύφασμα, κέντημα σε γάζα
53 x 71 εκ. / 2024

The reason you can't sleep

Κάρβουνο σε καμβά, κάρβουνο σε γάζα, κέντημα σε μετάξι
80 x 100 εκ. / 2024

Won't you dance with me

Κάρβουνο σε καμβά, κέντημα σε μετάξι
67 x 86 εκ. / 2024

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΠΑΠΑΧΕΙΜΩΝΑ γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Κοινωνιολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στην Εγκληματολογία. Για αρκετά χρόνια εργάστηκε στη δημόσια δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Η καλλιτεχνική της αναζήτηση την οδήγησε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ) στην Αθήνα, όπου φοίτησε υπό την καθοδήγηση των Μιχάλη Μανουσάκη και Γιώργου Καζάζη και αποφοίτησε από το Α' Εργαστήριο Ζωγραφικής, υπό τον Άγγελο Αντωνόπουλο. Το 2022, έργα της επιλέχθηκαν για τη μόνιμη συλλογή του ομίλου ΙΑΣΩ καθώς και τη μόνιμη συλλογή της πόλης του Μεσολογγίου στο Κτίριο Χρυσόγελου, αναγνωρίζοντας τη συμβολή της στη σύγχρονη ελληνική τέχνη. Στην προσωπική της ζωή, είναι παντρεμένη και μητέρα δύο κοριτσιών.

Η πορεία της περιλαμβάνει συμμετοχές σε πολλές σημαντικές εκθέσεις:

2010: Ομαδική έκθεση στο Κολέγιο Ψυχικού.

2011: Ομαδική έκθεση στο Εργαστήριο του Δήμου Αγίας Παρασκευής.

2012: Ομαδική έκθεση στο Deree υπό την επιμέλεια της Ρουμπίνας Σαρελάκου.

2019: Ομαδική έκθεση «Ο Δρόμος της Φύσης» στον Εκθεσιακό Χώρο Νίκος Κεσσανλής, αφιερωμένη στον Μητρικό Θηλασμό.

2019: Ομαδική έκθεση «Trafficking = Εμπορία Ανθρώπων» στη γκαλερί ArteVisione, Αθήνα (Νοέμβριος), υπό την επιμέλεια της Νικολένας Καλαϊτζάκη.

2021: Platforms Project 2021, Open Studios με θέμα Inspired by the Theory of Lombroso.

2021: Συμμετοχή στην έκθεση «200 Χρόνια Πνεύμα Γαλάζιο και Λευκό», στις εξής τοποθεσίες: Μουσείο Μπουμπουλίνας, Δήμος Σπετσών, 24 Αυγούστου - 4 Σεπτεμβρίου, Αίθουσα Πολιτιστικών Εκδηλώσεων του Δήμου Μεγίστης, 10-12 Σεπτεμβρίου, Βουλευτικό, Δήμος Ναυπλιέων, 8-15 Δεκεμβρίου, με τη συμμετοχή των Πρεσβειών της Αργεντινής και του Περού.

2022: Υπαίθρια έκθεση Artport II στον Πειραιά με θέμα τη Μικρασιατική Καταστροφή
2022: Έκθεση «Από το Ζορμπά στη Γυναίκα με τα Μαύρα» στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης (24 Νοεμβρίου - 13 Δεκεμβρίου).

2022: Platforms Project 2021, Open Studios με θέμα Τραύμα.

2022: «Όταν οι καιροί σβήσαν τη φεγγαβολιά... Ιστορικές Εικαστικές Πορείες, Σμύρνη», Κτίριο Χρυσόγελου, Ιερά Πόλη Μεσολογγίου, Δεκέμβριος 2022 - Ιανουάριος 2023.

2022: Independencia: Bienal de Arte de Cusco: Συμμετοχή με θέμα «Συγχρονικότητα» με τις Ανδριανή Παπαλέκα και Μαριλένα Μέλη.

2022: «200+1 Χρόνια Πνεύμα Γαλάζιο και Λευκό» στη Δημοτική Πινακοθήκη Πειραιά.

2023: Platforms Project 2021, Open Studios με θέμα Survivor Kit.

2024: Συμμετοχή στην έκθεση «Εφήμερο», Αίθουσα Τέχνης Αθηνών με το Α' Εργαστήριο Ζωγραφικής.

Η δουλειά της εστιάζει στην κοινωνική κριτική, τις ιστορικές αναφορές και την ανθρώπινη εμπειρία, με θεματικές που αντανακλούν κοινωνικά και ιστορικά ζητήματα.

Ο κατάλογος τυπώθηκε με αφορμή την έκθεση
της Μαριέττας Παπαχειμώνα **«Silent Cries»**
στην γκαλερί **«Imagine Visual Arts»**
τον Νοέμβριο του 2024

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ
ΕΛΕΝΗ ΓΑΤΣΑ, ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΗ ΕΡΓΩΝ
ΧΑΡΗΣ ΔΕΜΙΡΤΖΙΑΝ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
IMAGINE VISUAL ARTS / ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΞΥΝΑΣ

Δημητρίου Ιωάννη Χούντα 21, Παιανία
+30 210 6026 751 - imaginevisualarts@gmail.com
www.imaginevisualarts.com

Ωράριο

Τρίτη - Πέμπτη - Παρασκευή 12:00 - 21:00
Τετάρτη & Σάββατο 12:00 - 19:00

